

Warszawa, 3 grudnia 2014 r.

Pan Aleksander Soplński

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia

ul. Miodowa 15, 00-952 Warszawa

**Opinia Zarządu Głównego Stowarzyszenia Fizjoterapia Polska
w sprawie projektów ustaw o zawodzie fizjoterapii autorstwa Posłów
Polskiego Stronnictwa Ludowego i Platformy Obywatelskiej.**

Zarząd Główny Stowarzyszenia Fizjoterapia Polska uchwałą nr 01 z dnia 01 grudnia 2014 roku podjął jednogłośnie decyzję o wystawieniu negatywnej opinii obu Projektom ustawy o zawodzie fizjoterapeuty, tj:

- Projektowi autorstwa PSL - PTF złożonemu do łaski marszałkowskiej w dniu 23 lipca 2014 roku,
- Projektowi autorstwa PO wzbogaconego o uwagi PTF (z listopada 2014)

ze względu na niezgodność kompetencji zawartych w projektach z wytycznymi Światowej Konfederacji Fizjoterapii oraz z opinią większości środowiska polskich fizjoterapeutów.

Uzasadnienie

Oba przedmiotowe projekty zawierają znaczne podobieństwo przy jednoczesnych rażąco różniących się różnicach w stosunku do projektu środowiskowego złożonego do Ministerstwa Zdrowia w dniu 27 kwietnia 2012 roku.

Do najistotniejszych należy przyjąć postanowienia:

Artykuły 3 i 4 w całości, które w obu projektach ograniczają prawo wykonywania zawodu 99 % fizjoterapeutów w Polsce i nie są zgodne z artykułem 22 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, który stanowi, że „**Ograniczenie wolności działalności gospodarczej jest dopuszczalne tylko w drodze ustawy i tylko ze względu na ważny interes publiczny**”. Jaki to ważny interes publiczny jest przyczyną próby odebrania nabytych praw? Od lat fizjoterapeuci po studiach magisterskich, technicy fizjoterapii i licencjaci fizjoterapii prowadzą z powodzeniem samodzielne praktyki fizjoterapeutyczne w całej Polsce pomagając w powrocie do zdrowia wszystkim grupom chorych, od noworodków po osoby starsze, od chorych po udarach mózgu po skrzywienia kręgosłupa, zawały serca i zespoły bólowe. **Wprowadzenie niezależności zawodowej wyłącznie dla specjalistów fizjoterapii ograniczy swobodę prowadzenia działalności gospodarczej obejmującej świadczenie usług fizjoterapeutycznych.**

W Polsce funkcjonuje wiele tysięcy placówek i gabinetów świadczących usługi fizjoterapeutyczne. Wprowadzenie zapisów o przyznaniu niezależności zawodowej wyłącznie specjalistom w dziedzinie fizjoterapii zmusi właścicieli gabinetów prywatnych do zatrudnienia dodatkowych osób z wymaganymi kwalifikacjami. Dla większości fizjoterapeutów taka sytuacja oznaczać będzie brak możliwości sfinansowania prowadzenia gabinetu i konieczność zawieszenia prowadzonej działalności. Z punktu widzenia ekonomicznego oznacza to także stratę dla Państwa.

Proponowane zapisy są niezgodne z zaleceniami Światowej Konfederacji Fizjoterapii (WCPT), obecną polityką krajów rozwiniętych i stanowiskiem Zarządu SFP. Według zaleceń WCPT **zawód fizjoterapeuty jest zawodem autonomicznym** i nie podlega innym zawodom medycznym. Fizjoterapeuta ma prawo do przeprowadzenia badania funkcjonalnego, ustalenia programu terapii, przeprowadzenia jej oraz dokonania ponownej oceny funkcjonalnej w celu określenia efektów postępowania. Każdy zawód ma określone kompetencje, niezależne od innych zawodów. Każda osoba, która ukończy edukację w ramach studiów wyższych na dowolnym kierunku uzyskuje określone kompetencje. **Poziom kompetencji zależy od poziomu ukończonego kształcenia** (studia licencjackie, magisterskie). **Po ukończeniu kształcenia** na poziomie studiów licencjackich lub w systemie kształcenia studiów jednostopniowych, w każdym zawodzie **można rozpocząć samodzielną pracę**. Kompetencje są rozszerzane w miarę kontynuacji kształcenia na wyższych poziomach. Zasada ta dotyczy także zawodów medycznych. Lekarz bez specjalizacji po ukończeniu studiów, pielęgniarka po ukończeniu studiów licencjackich, ratownik medyczny po ukończeniu studiów licencjackich, psycholog po ukończeniu studiów magisterskich uzyskują prawo do wykonywania zawodu i udzielania pomocy osobom wymagającym opieki medycznej. Ich kompetencje rozszerzane są po ukończeniu kolejnych etapów kształcenia (studia magisterskie, specjalizacje lekarskie, inne kształcenie podyplomowe w zawodach medycznych). Szczegółowe zasady ich pracy w ramach Narodowego Systemu Zdrowia regulują określone rozporządzenia, jednak **każdy z zawodów medycznych posiada ustawowo nadaną autonomię i prawo do podejmowania samodzielnych decyzji**.

Rozdział 5, artykuły od 34 do 52 w obu projektach dyskredytują wszystkie inne formy edukacji podyplomowej, uznając jedynie specjalizację. Proponowane zapisy z uwagi na ograniczoną dostępność sparaliżują system kształcenia podyplomowego. Średnio rocznie tytuł specjalisty fizjoterapii w Polsce uzyskuje 60 osób, przy 60.000 fizjoterapeutów. Z uwagi na implikacje wynikające z uzyskanego tytułu specjalisty w obu projektach ustaw w tym w szczególności prawo do prowadzenia samodzielnej praktyki fizjoterapeutycznej należy uznać proponowane zapisy za poważne uchybienie zagrażające dostępności do usług fizjoterapeutycznych dla wielu pacjentów w Polsce.

Wprowadzone zmiany w artykułach 67 oraz 69 w Rozdziale 6 obu Projektów w zakresie wybierania składu członków Krajowej Rady Fizjoterapii w opinii Zarządu SFP sparaliżują prace samorządu.

Z wyrazami szacunku

Zarząd Główny Stowarzyszenia Fizjoterapia Polska

Kobiela *Emilia Nilsen*
Alaka Lusk *Małgorzata Krawczyk*
Tomasz Ruch *Agnieszka Stypke*